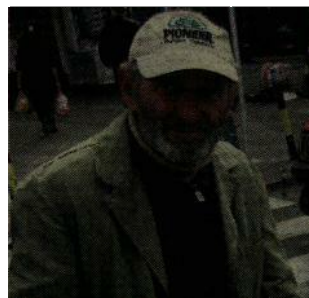

Nepravda Popisivači neće posetiti beskućnike

I mi smo neki ljudi, neka i nas popišu

IMAJU PRAVO Duško Dinčić i Radiša Stanojević

BEOGRAD - Beskućnici koji žive na ulici i ovog puta ostaće nepopisani iako je ovogodišnjom akcijom, prvi put otkad se obavlja popis stanovništva u Srbiji, bilo planirano da saznamo koliko zaista ima ljudi bez adrese u našoj zemlji.

Popisaće se osobe koje povremeno koriste svratišta, skloništa ili prihvatilišta za decu i odrasle (primarni beskućnici), ali oni koji žive na ulici neće ući u popis jer popisivači ne mogu da ih pronađu. Podaci o onima koji žive u šupama, garažama i prikolicama (sekundarni beskućnici) prikupljani su i ranije.

Q fakti

- Do sada je popisano oko 6.850.000 stanovnika
- Od 16. do 18. oktobra omogućeno je popisivanje građana koji nisu popisani
- Građani koji nisu popisani treba da dođu u svoju opštinu, u popisnu kancelariju

Reporteri Pressa obišli su juče grupu beogradskih beskućnika koji žive na potezu između restorana „Šumatovac“ i Bajlonijeve pijace. Šezdesetogodišnji Duško Dinčić je bez krova nad glavom već desetak godina. Prebivalište mu je, kaže, svaka slobodna klupa u „krugu dvojke“. Priznaje da bi voleo da se nađe na spisku građana Srbije i ljut je što ga popisivači nisu potražili.

- Cuo sam da je u toku popis stanovništva, ali mene još niko nije popisao! I ja sam građanin ove zemlje, Srbin, što da ostajem nepopisan? - pita Dinčić.

Popisivači nisu pronašli ni Radišu Stanojevića (63).

- Spavao sam na tezgi na buvljaku, ali me tamo niko nije tražio. I ja sam Beograđanin i voleo bih da me popišu. Neka me popisivači potraže na Bajlonijevoj ili Zemunskoj pijaci, tamo me svi znaju - poručuje Stanojević.

Načelnica odeljenja za popis stanovništva Zavoda za statistiku Snežana Lakčević kaže za Press da nije moguće popisati ljude koji žive na ulici jer ih je teško naći. **V. Nedeljković**